

Παλιός του Κασοδιάρη

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' ΠΑΛΜΟΣ ΤΗΣ ΑΕΤΟΠΕΤΡΑΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1972 — ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1984ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΧΡΟΝΟΣ 1οςΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3) 146
ΙΟΥΛΙΟΣ 1986Εκδότης - Διευθυντής : ΒΑΓΓΕΛΗΣ Ι. ΜΑΝΟΣ
Λεωφόρος 11 - 105 60 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 32.48.306

ΣΕ ΡΥΘΜΟ ΧΕΛΩΝΑΣ

Ύστερα από μακρόχρονο αγώνα και αιτήματα των Αδελφοτήτων και Κοινοτήτων της περιοχής μας άρχισε πριν τρία χρόνια η τμηματική ασφαλτοστρωση της 16ης και 17ης επαρχιακής οδού ξεκινώντας από τη γέφυρα Σίμου, με την προοπτική η ασφαλτος να φτάσει στα χωριά Αετόπετρα, Λάδβανη, Φωτεινό, Γραντισσοπούλα, Ριζό κλπ. Θετικό ήταν επίσης το γεγονός ότι το έργο αυτό εντάχθηκε στο Πενταετές Πρόγραμμα της Νομαρχίας Ιωαννίνων. Έτσι ένα όνειρο τόσων κατοίκων άρχισε να γίνεται πραγματικότητα. Ήδη όλοι μας νιώσαμε τις ωφέλειες, έστω και από αυτό το μικρό σχετικά ασφαλτοστρωμένο τμήμα (3 χιλμ. περίπου).

Όμως οι εργασίες προχωρούν με βραδύτητα, σε ρυθμό χελώνας. Νομίζουμε ότι, παράλληλα με τη χρηματοδότηση του πενταετούς προγράμματος, η Νομαρχία Ιωαννίνων θα μπορούσε να διαθέσει ένα σεβαστό ποσό, ώστε να ασφαλτοστρωθεί ο δρόμος τουλάχιστο μέχρι τη διακλάδωση προς Αετόπετρα και Φωτεινό σε πρώτη φάση. Θα λυθούν έτσι αρκετά προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα αυτοκίνητα.

Ας ελπίσουμε ότι η παρέλευση ενός εύλογου χρονικού διαστήματος θα βρει επιτέλους τα χωριά μας με ασφαλτοστρωμένους δρόμους.

Μέχρι τότε καλό θα είναι οι πρόεδροι των ενδιαφερομένων Κοινοτήτων να παρακολουθούν από κοντά το θέμα. Κάποιες μεμονωμένες ή και ομαδικές παραστάσεις στη Νομαρχία και τους άλλους αρμόδιους φορείς πιστεύουμε ότι θα φέρουν θετικά αποτελέσματα.

Ο ΠΑΛΜΟΣ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΔΙΗΜΕΡΟ

Στις 3 και 4 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε στο θέατρο Πέτρας, Πετρούπολης, Ηπειρωτικό Πολιτιστικό Δίημερο με παραδοσιακούς χορούς και τραγούδια υπό την αιγίδα της Πανεπειρωτικής Συνέλευσης Ελλάδας.

Ήταν μια μεγαλειώδης εκδήλωση που έλειπε από τον Ηπειρωτικό χώρο για νάρθει εφέτος η Π.Σ.Ε. να καλύψει αυτό το κενό, κατά το καλύτερο τρόπο.

Χάρη στην συγχρηματοδότηση της πολιτιστικής επιτροπής της Π.Σ.Ε. και με την συνεργασία διαφόρων φορέων, κατάφερε να ενθουσιαστεί, να συγκινήσει και να αποζημιώσει όλους τους Ηπειρώτες, που σπεύσαμε να το παρακολουθήσουμε.

Παρουσιάστηκαν και τις δυο βραδιές.

Οι τραγουδιστές: Καλογιόρρο Δημ. — Φωτίου Χρήστος — Κέγκος Βασίλης — Κόντης Ηλίας — Νούση Ανθούλα — Βαγιας Δημήτρης — Κισσάνης Αλέκος — Τζούμης Πέτρος — Οικονομίδης Γιάννης — Σιάτρας Σάββας — Κιάμος Μάκης — Κωνσταντίνου Δευτέρης — Κούρ της Γιώρας — Ιωαννίδης Γιώργος — Τσάμπακας Κώστας — Πάκος Σταύρος — Μάκος Γιάννης και ο Μπάλλος Στέλιος.

Τα χορευτικά συγκροτήματα της Π.Σ.Ε. — της Ομοσπονδίας Αδελφοτήτων Μουρκανάς — της Αδελφότητας Πλατάνουσας — της Αδελφότητας Ελληνικού — της Ένωσης Ηπειρωτών Με-

νιδίου — της Αδελφότητας Κρουοναρίου — του Κεράσου — της Βρυτούλας — τα Ορφικά Μπασιό και τον Καταστώνη.

ΟΙ Μουσικοί:

Κλαρίνο: Ναπολέων Δάμος — Νίκος Φιλίππιδης και Γιώργος Βουκάς — και ο μικρός Τάσος Χαλκιάς.

Λαούτο: Χρήστος Ζούμπας — Κώστας Φιλίππιδης.

Βιολί: Βαγγέλης Γκόγκος — Ευθυμίου Λάζος.

Ντέφι: Νίκος Κοντός — Μπάμπης Πρεμετζίης.

Η μεγάλη προσέλευση του κόσμου αποδεικνύει για άλλη μια φορά, την μεγάλη δυναμικότητα του Ηπειρωτισμού, που δυστυχώς δεν έχει αξιοποιηθεί, αλλά και την αγάπη, που τον διακτέχει για τον τόπο του.

Επίσης έρχεται να επιβεβαιώσει αυτούς που πίστευαν και μόχνηταν γι' αυτή την εκδήλωση και να τους ενθαρρύνει για νέα πολιτιστικά ανοίγματα.

Είναι άξιοι συγχρηματοδότη οι όλοι συνέδραμον σ' αυτή την προσπάθεια, λίγο ή πολύ, επώνυμοι ή ανώνυμοι γιατί κατάφεραν μέσα από συλλογική δουλειά να προβληθεί η πολιτιστική κληρονομιά της Ηπείρου σε όλο τον Ελλαδικό χώρο.

Τέτοιες εκδηλώσεις δικαιούν την συμπαράσταση όλων των φορέων του Ηπειρωτικού Στοιχείου γιατί μόνο έτσι θα βρούμε τον δημιουργικό δρόμο που έχουμε στερηθεί χρόνια τώρα.

Π.Δ.Μ.

Δόθηκε στην κυκλοφορία η νέα γέφυρα

Η μεγάλη γέφυρα που κατασκευάστηκε για να συνδέσει τον εθνικό δρόμο Ηγουμενίτσας με την νέα Εγνατία οδό που συνεχίζεται η διάνοξη της δόθηκε στην κυκλοφορία ανακουφίζοντας τα χωριά μας που εταλαιπώροντο από την ανεπάρκεια της παλαιάς γέφυρας.

Έχουμε όμως μερικές παρατηρήσεις που μακάρι να έχουμε άδικο. Πώς δόθηκε η γέφυρα στην κυκλοφορία χωρίς στηθαίο; Εδώ στους επικλινείς δρόμους υπάρχουν κολωνάκια ή μεταλλικά στηθαία.

Ολόκληρη γέφυρα και πανύψηλη είναι δυνατόν να τα στερεώσουν; Εκτός εάν τ' άφησαν γι' αργότερα. Αλλά περιμένουμε να θρηνησουμε πρώτα; Διότι όσα φέρνει η ώρα δεν τα φέρνει ο χρόνος. Τι έχουν να πουν οι αρμόδιοι;

Ερχόμενοι από τα Γιάννενα βλέπουμε 2 ταμπέλλες που οδηγούν προς Δεσποτικό και προς Ιερομνήμη. Δεν περνάει κάποιος αρμόδιος να πάρει στην Ιερομνήμη και στα χωριά γενικά του Ανατολικού Κασοδιάρη; Θα βρεθεί στο Δεσποτικό; Διότι δεν τοποθετήθηκαν αντίστοιχες ταμπέλλες μετά την γέφυρα. Κι αυτό δείχνει αδιαφορία για τα χωριά μας. Τσιφτές που ήθελαν να πάνε στο Καλπάκι μέσω Ιερομνήμης βρέθηκαν στο Δεσποτικό και αφήθηκαν έφαχναν τους χάρτες τους να προσανατολισθούν. Θα παραμείνει πολύ αυτή η ανεπιθυμητότητα;

Στο τέλος της γέφυρας προς τα χωριά μας υπάρχει ένα σημείο το πολύ 10 μέτρα για να ενωθούν με τον ασφαλτοστρωμένο δρόμο. Ήταν τόσο δύσκολο να στρωθεί και ν' αποτελέσει έναλο σύνολο με την γέφυρα; Παραμένει ένα ρετζί χωματόδρομος γεμάτο λακούβες δείχνοντας άραγε την ταπεινότητα μας ή την αδιαφορία για τους ανθρώπους που περνάνε από εκεί;

Κατά τα άλλα την δαπάνη της γέφυρας την ανέλαβε η Ε.Ο.Κ.

Εκδηλώσεις στην Ιερομνήμη

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΙΕΡΟΜΝΗΜΗΤΩΝ ΔΡΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΖΕΙ ΤΟΥ ΚΩΝΟΥ Ι. ΠΑΠΑ ΕΚΚΟΥ

Σταρφαλωμένη στις χαμηλές ανατολικές πλαγιές του Κασοδιάρη (που δεν είναι πια κάπου κάπου κασιδιάρης) κατάφυτες από κάθε λογής δέντρα είναι η Ιερομνήμη. Τα σκόρπια μεγάλα και μικρά σπιτάκια της χτισμένα αιφιθεατρικά έτσι καθώς τ' αγναντεύεις κατάφαστα ανηφορίζοντας από το μεγάλο δρόμο της δημοσίας, φαντάζανε από μακριά με πολύχρωμα πουλιά κι άστρα περιστέρια έτοιμα να πετάξουν.

Όσο ανεβαίνεις και προχωρείς και μπαίνεις στην καρδιά του χωριού και φτάνεις στο Μπαζέ κι ύστερα στην Εκκλησιά και πιο πάνω και πιο πέρα στον άλλο όμορφο μαχαλά (μέχρι την Κακοδίτσα Παναγιά, τόσο χαίρεσαι τους πατρικούς δρόμους και τα ολονόχθρα μονοπάτια με τους μικρούς ολοπράσινους λαχανόκηπους δεξιά κι αριστερά και τις

ΝΕΚΡΟΣ ΑΠΟ ΕΚΡΗΣΗ ΣΕ ΝΑΡΚΟΠΕΔΙΟ

Την Τετάρτη 2 Ιουλίου δόθηκε τραγικό θάνατο σε ώρα υπηρεσίας ο άτυχος Δημήτριος Φούνκος ετών 29.

Το τραγικό περιστατικό συνέβη πρωί στο παραμεθώριο φυλάκιο Καστανίων Έβρου. Προ ολίγου 3 κούρδοι είχαν περάσει τα σύνορα και έπεσαν μέσα στο ναρκοπέδιο. Ο ένας εξ αυτών πάτησε νάρκη και σκοτώθηκε. Τότε κινητοποιήθηκε ομάδα ναρκοσυλλεγκτών προκειμένου να διγάσουν το πτώμα του κούρδου από το ναρκοπέδιο. Μέσα σ' αυτό σύμφωνα με πληροφορίες, μπήκε ο μόνιμος υπάλληλος ναρκοσυλλέκτης Δημ.

Ο Δ. Φούνκος

Φούνκος ο οποίος παρή την μεγάλη προσοχή πάτησε νάρκη και τινάχτηκε στον αέρα. Βαριά τραυματισμένος μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο Διδυμοτείχου όπου και υπέκυψε στα τραύματά του.

Ο Δημ. Φούνκος του οποίου ο πατέρας Πέτρος κατάγεται από το Δεσποτικό και η μητέρα του Ολυμπία από το Ράϊκο έμενε μαζί τους και ήταν ανύπαντρη.

Η κηδεία του έγινε στο Γ' Νεκροταφείο της Αθήνας.

«ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ»

Γράφει ο ΠΑΝΑΓ. Ι. ΜΑΝΟΣ

Δώδεκα χρόνια μνημιαία έκδοση (Σεπτέμβρης 1972 - Αύγουστος 1984) δεκατέσσερα αφ' ότου πρωτοδόθηκε ο πρώτος «ΠΑΛΜΟΣ» έκανε 143 φύλλα.

Σε 144 μήνες δηλαδή 143 φορές, κάθε μήνα δηλαδή συνεχώς και χωρίς καμία απολύτως καθυστέρηση.

Νομίζω ότι αξίζει να προσεχτεί ιδιαίτερος αυτό το γεγονός και μάλιστα τώρα στην αρχή της δεύτερης περιόδου. Διότι μια έκδοση σαν του «ΠΑΛΜΟΥ» μια εφημερίδα δηλαδή ερασιτεχνική και μάλιστα με τέτοιον φόρτο εργασίας των ανθρώπων της, πρέπει να λογαριάζεται σαν άθλος.

Μια και θυσιαστή στον «ΠΑΛΜΟ» και στα φύλλα του, θέλω να πω πόσο αξίζει τον κόπο να φυλάσσονται αυτές οι «εφημερίδες». Κάντε μια δοκιμή, βρείτε έναν παλιό «ΠΑΛΜΟ» και διαβάστε. Είμαι βέβαιος πως θα συγκινηθείτε και θα με πιστέψετε. Εγώ πάντως σας συνιστώ να φυλάτε τον «ΠΑΛΜΟ» γιατί τούτο το έντυπο δεν είναι μια απλή εφημερίδα. Μη κάνετε ενδεχόμενα στήριξη τα ονόματα ή τυχόν άλλων σέβων. Ο «ΠΑΛΜΟΣ» δηλώνει (πηγάζει) μαύροχρυσος (πιο) μέσα από την ψυχή απλών ανθρώπων που αγαπούν και πονάνε τον τόπο μας. Βγαίνει δηλαδή επιδιώκει να τέρψει, να πληροφορήσει και να διατηρήσει ότι είναι δυνατό να διατηρηθεί μέσα από τις σελίδες του και στις σελίδες του. Δηλ. μέσα από τις σελίδες του είναι ότι αφορά τις υποδείξεις και κάθε επισημάνση και στις σελίδες του ότι πρέπει να διατηρηθεί σαν κτήμα των ανθρώπων μας που ερχονται. Σ' αυτό το τελευταίο βασίζω την ταπεινή μου γνώμη που συνιστώ να φυλάσσονται τα φύλλα του «ΠΑΛΜΟΥ».

Σκεπτόμενος λοιπόν και αναπλάθοντας τις απόψεις μου για τη χρησιμότητα κάθε έντυπου σαν τον «ΠΑΛΜΟ», συμπέρασμα και προσπάθη να καθιερώσω ένα μικρό σημείωμα με στα στοιχεία μπορεί να συγκεντρώω ή όσα θυμάμαι, για τους ανθρώπους μας που χάνονται. Τα λίγα λόγια μου να τα συμπληρώνει μια αντιπροσωπευτική φωτογραφία του ανθρώπου μας ώστε να διατηρείται η μνήμη του και λίγο πιο πέρα από το συγγενικό περιβάλλον.

Με την εκλογή του νέου Δ.Σ. της Αδελφότητας Ράϊκου ήθελα να πω δυό λόγια για το χωριό αυτό. Εγώ προσωπικά έχω ευχαρίστες εντυπώσεις από το Ράϊκο αν και τις απέκτησα με πλάγιο τρόπο.

Ο παπός μου, ο πατέρας της Μάνας μου, ο αείμνηστος Ι. Κουμπής είχε προσωπικούς φίλους στο Ράϊκο. Σ' αυτούς τους ανθρώπους λοιπόν πήγαινε η Μάνα μου ν' αγοράσει καλαμπόκι όταν «άδειζε» η υποχρέωσή μας που πάντα άδεια ήταν η αμύλητη. Πέρασε από τους μύλους στην «ΠΕΡΟΜΗΤΣΑΙΝΑ» και τότε φέρονε στην Αετόπετρα έτοιμο. Άρα λοιπόν έως τότε το Ράϊκο, και άλλα χωριά είναι αλήθεια ήταν στην ψυχή μου κάτι σαν ερώ και όσιο. Αργότερα πάλι, όταν στα μαύρα χρόνια της κατοχής το

καλαμπόκι — ή μπαμπούλα — μας — εξαφανίστηκε, πάλι το Ράϊκο πήρε πάρα πολύ ωραίες διαστάσεις στην ψυχή μου, γιατί όταν άλλες γειτονικές κοινότητες δεν μας επέτρεπαν να μαζέψουμε λάχανα ή γυρότσα με τα οποία όπως έγραφα σ' ένα σημείωμά μου παλιότερα, κάναμε ψωμί, οι Ράϊκιώτες ούτε που μας πείραζαν.

(Διαδόχια στην ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΒΕΣΤΙΑ τα τοπωνύμια του Ράϊκου σε μια εξαίρετη εργασία του κυρίου Δημ. Οικονομίδη και προσπάθη να εντοπίσω πως λέγονταν εκείνα τα χωριά που μαζεύαμε γυρότσα, αλλά δεν τα καταφέρνω. Επειδή είχα σκοπό να επικοινωνήσω με τον κ. Δ. Οικονομίδη εάν πέρνει τον «ΠΑΛΜΟ» και διαβάσει το σημειωμά μου, τον παρακαλώ πολύ ως μου τηλεφωνήσει τη διεύθυνσή του. Τα τηλέφωνα που είναι τ.π. πρωί 32.29.233 και τ' απογευματινά 67.21.670 — 0294 - 31.560).

Όμως, αξιόθνητα πριν λίγα χρόνια, συντροφιά με τον μεγάλο μου αδελφό τον Γεώργιο, να περάσουμε από το Ράϊκο. Οφείλω να αξιολογήσω ότι θα προτιμούσα να είχα μόνο τις παλιές εντυπώσεις. Ένα τόσο ωραίο χωριό σε καταπληκτική τοποθεσία πενημένο στο πράσινο και τα λουλούδια με καταπληκτική θέα «ολοούθε» και να μην έχει ανθρώπους. Ας όψονται οι ατίτοι όποις και νάναι. Αν χαθούν τελείως (Συνέχεια στη σελ. 2)

Το πανηγύρι της Αετόπετρας

Πραγματοποιήθηκε και φέτος το ετήσιο Παναετοπετρίτικο ραντεβό στην Αετόπετρα. Στις 25, 26 και 27 Ιουλίου η Αετόπετρα άνοιξε διάπλατα την στοργική αγκαλιά της.

Είναι δύσκολο να περιγράψει το Αετοπέτρινο συναισθημα των ημερών.

Από την παραμονή όλα ήταν ετοιμα. Ο χώρος που θα γινόταν το μεγάλο καθιερωμένο τραπέζι, σκεπασμένος με τις τέντες και πεντακάθαρος.

Τα πρώτα βήγη συγκίνητης ήρθαν μετά την λειτουργία, στο προαύλιο της εκκλησίας, όπου το κλαρίνο άφησε τις μελωδικές και παραδοσιακές νότες του να γεμίσουν τις ψυχές. Εκεί όπου κατά τα καθιερωμένα φέρνουν μια γυροβόλα ή παλαιοί συνοδευόμενοι από τους νεότερους ενώ τα Αετοπετρίτικα θαλασσογάλλουχονται έτοιμα για την συνάντηση.

Μετά, το ανηφορίσμα που σήμερα έγινε εποχούμενο, για το μεγάλο τραπέζι μιας μεγάλης οικογένειας. Και από και και πέρα όπως το νοιώθει ο καθένας, όπως το ζει και όπως το αντιλαμβάνεται.

Το πανηγύρι κάποτε τελειώνει. Το ραντεβό τελειώνει. Έθε τα χρόνια να επαναληφθεί με όσα γίνεται περισσότερο. Η ψυχή της Αετόπετρας αναγεννάται αυτές τις μέρες. Αυτές που δεν ανήκουν σε κανέναν ξεχωριστά αλλά σε όλους.

Στο ερχόμενο φύλλο μας θα επανέλθουμε με στιγμιότυπα αυτών των ημερών και της εκδήλωσης.

B.I.M.

14 Αυγούστου
στην ΚΟΥΡΝΟΡΑΧΗ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΓΛΕΝΤΙ

ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

κά αυτά τα χωριά, η Ελλάδα θα είναι η ζημιωμένη, γιατί μπορεί μεν να μη της χρειάζονται πλέον τα λίγα ταγάρια το καλαμπόκι αλλά έχει μεγάλη ανάγκη από του ανθρώπους τους.

Δεν είναι μόνο για το πολυτιμότερο αγαθό, το αίμα τους, δεν είναι μόνο για την πρωτοβουλία τους, πούνα πρωτότυπη και ωραία, αλλά είναι και για το ότι το δώρο τους αυτό, το στέλνουν σε Ηπειροπούλα. Μπράβο τους, χίλιες φορές μπράβο τους και ας με πει ο εκδότης μας Σωτήριος. Διότι δεν αποκλείεται να ακούγαμε ότι το αίμα αυτό πάει... οπουδήποτε εκτός Ηπείρου και βίως εκτός Ελλάδας. Στα αποστομωτικά ας θέλει ότι θέλει: ο καθένας σας. Εδώ αξίζει να πω ότι παρόμοια πρωτοβουλία ανάλαβε και η δική μας Αδελφότητα παληότερα αλλά το θέμα κάπου σκόνταψε. Όποιος ξέρει κάτι ας μου γράψει.

Για στέγη της Αδελφότητάς τους ξεκίνησαν οι Βασιλοπουλιώτες. Πάρα πολύ ωραία και σωστή πρωτοβουλία. Εγώ συνιστώ να διαστέον γιατί αυτόν τον καιρό τα σημεία εκείνα που κατά τη γνώμη μου ενδείκνυνται για τέτοιες αγορές είναι στο πιο χαμηλό σημείο από απόψεως τιμών. Πολύ σύντομα θ' αρχίσει η ανούσια οπότε το πουλί θα έχει πετάξει.

Εδώ και κάτι λίγο για τους χωριανούς μου γιατί τα πολλά πάπια πολλές φορές στο παρελθόν. Ήθελα να συστήσω λοιπόν να προσεχθούν τα μεγέθη των Βασιλοπουλιωτών. Τα οικονομικά και εκείνα της αισιοδοξίας και του θάρρους.

Ένα παραπάνωμα, πριν κάμποσα χρόνια στο χωριό, ήταν η αιτία ενός μικρού τραυματισμού στο μέτωπο του θείου μου Σ.Γ. Θεμελί. Ζούσε τότε και η θεία. Το τραύμα θέδρα μπορεί να ήταν πράγματι μικρό η αιμορραγία του όμως μεγάλη.

Ο νεαρός φοιτητής της ιατρικής πρόσφερε τις πρώτες βοήθειες στον πατέρα τραυματία, αλλά το αίμα όμως δεν σταματούσε.

Ο υποψήφιος γιατρός γρήγορα κατάλαβε ότι το περιστατικό ξέφευγε από τις ικανότητες του και χωρίς εγχειρίσματα και καθυστέρηση ζηήτησε βοήθεια από τον συμπατριώτη, τον γιατρό μας ΧΡΗΣΤΟ Δ. ΛΩΛΗ.

Ο Γιατρός μας αναπαύεται στα Πετροβάνια. Ήταν νύχτα του πανηγυριού.

Ακαριαία, Γιατρός και Φοιτητής, τακτοποιήσαν το τραύμα και με τη σιγουριά που δίνει όπου κι αν βρεθείται ο «ΛΩΛΗΣ» το πανηγύρι συνεχίστηκε κανονικά.

Βάσιμα λοιπόν υπερηφανευόμαστε για τον ξάδερφο - γιατρό - ΧΡΗΣΤΟ Σ. ΘΕΜΕΛΗ που με την συμπεριφορά του εκείνη έδειξε πόσο σέβεται την Επιστήμη του.

Τον συγχαιρούμε και του ευχόμαστε ολόψυχα να τον «καμαρώσουμε» ΚΑΘΗΓΗΤΗ.

Κι άλλο χαρούμενο νέο μας ήρθε από την Θεσ/νίκη. Και ο φίλος τώρα να μιλοειρήνη ότι αν και δεκαπέντε ολόκληρα χρόνια τώρα, δύο με δύμηση μήνες τον χρόνο ζω στην Θεσ/νίκη εν τούτοις τα νέα τα έμαθα από τον «ΠΑΛΜΟ». Άνοιξα ετούτη την παρένθεση για να ξεκινήσω, γιατί έχουμε πολλά να πούμε για τη Θεσ/νίκη. Γιατί τόσο ο Χ.Σ. Θεμελής όσο και ο ΓΡΗΓΟΡΗΣ Μ. ΜΗΛΙΩΝΗΣ για τον οποίο είναι το δεύτερο νέο μας δεν εργαζόταν μόνο στην Θεσσαλονίκη αλλά ζουν εκεί και πρέπει να θεωρούνται «Θαλονικιώτες», όσο θεωρούμαστε θεία και εμείς Αθηναίοι - Πειραιώτες - Αργινιώτες κ.τ.λ.

Ο Γρηγόρης Μ. Μηλιώνης λοι-

πόν προήχθη Υπαστυνόμος της

Ελληνικής Αστυνομίας. Ευχόμαστε επίσης και σ' αυτόν και εις ανώτερα.

Λέγεται συχνά και είναι διαδομένο που όταν ρωτάνε κάποιον νέο, παντρεμένο, από που είναι εκείνος ν' απαντά «από το χωριό της γυναίκας μου». Αυτό μου έπε κάποτε ο παλιός μου φίλος και συνάδελφος Γιάννης Καζιζής. Είμαι από το χωριό της γυναίκας μου, μούπε, της Κυρά Πανωραίας και λέγεται Κρετσούνισσα. Ξέρεις κατά που πέφτει Τάκη; Κι εγώ τ' απάντησα «όρη κε η νύφη το γηνί πίσω από την πόρτα» Αν είστε Γιάννη στο Δεσποτικό καλή παραθέριση.

Η καλύτερη παιδική μου φίλη και γευσιγαστρά, γέννημα θρέμα της Συρμής, η Αγγελική Ι. Μπαλωμένου, σύζυγος του Σπύρου Παππά από το Φωτεινό, έγινε πεθερά.

Σας εύχομαι Αγγελική να σας ζήσουν τα παιδιά και καλή προκοπή να έχουν. Όμως αναρωτιέμαι: πως αισθάνεται που βίωσε σε λίγο γένει και γιανιά;

Οι επεξηγήσεις στα Κοινωνικά αρχίζουν και γίνονται απαραίτητες. Έτσι λοιπόν η ΑΜΑΛΙΑ ΝΤΑΚΑ είναι θυγατέρα του Μιχάλη Ντάκα και της Μηλίσσας Νικολάου Λώλη, δηλαδή ανηψούλα από την πρωτοξωδαρή Μηλιά. Μιχάλη και Μηλιά να σας ζήσουν τα παιδιά και καλή προκοπή.

Κυνήγια και περδικόπλακες μας θύμισε με το άρθρο του ο κύριος Κακιδής. Αν και ο «ΠΑΛΜΟΣ» εξ αιτίας του υλικού του, δεν πρέπει να υπερηφανεύεται για τις φωτογραφίες του, εν τούτοις εκείνη η φωτογραφία της περδικόπλακας πρέπει να συγκινήσει. Κι εμείς στην Αετόπετρα συνηθίζαμε πάρα πολύ τις περδικόπλακες, αν και δεν νομίζω πως είχαμε ιδιαίτερες επιτυχίες, μολονότι τότε οι πέρδικες ήταν «μυλλιούνα».

Ωστόσο όμως «στίγναι» πλάκες. Μικροί, μεγάλοι, στίγναι πλάκες με μανία και φανατισμό. Ο καθένας έπιανε τα καρτέρια του, τα οργάνωνε έτσι που ν' αποτελούν όλα μαζί ένα σύνολο παγίδα ώστε όταν έπεφτε κοπάδι, γιατί ως γνωστό οι πέρδικες πηγαιναν κοπάδι, να μη ξεφεύγουν εύκολα χωρίς απώλειες.

Τέτοια σύνολα «καρτέρια» ήταν στον Γέβαρη στο Σφακιώτικο, στην Γούρα του Μπάτσου, στις Ρούδες, στις Ψούσινες στα Μισοπέτρια, στις Κρανίες, και κυρίως προς τα Χαλάσματα, στην Ιτιά του Παπαγιάννη, με τον πλάτανο του Ζέκη, στην Αλατσίδα, στο Μπόλι, στο Νερό του Τσίπη κλπ.

Εγώ μόνιμα καρτέρια είχα στο Μαντορόβι και ένα τελευταίο νεορουμάνι πάνω από το Μπόλι στο σταυροδρόμι που πάει για τον Άη Διά και στο φηλό Ραϊνιό.

Και στις δύο τοποθεσίες οι επιτυχίες μου ήταν σχετικές. Αν και τι επιτυχίες να περιμένει ένα αγόρι δέκα δώδεκα χρονών, εν τούτοις κάμποσες πέρδικες ζωντανές μπόρναν σε ισάριθμα κλουβιά στο χωριό και στα Γιάννενα. Για τις σκοτωμένες πέρδικες ούτε λόγος να γίνεται. Τις περισσότερες τις έλειωναν οι τεράστιες πλάκες. Ωστόσο όμως νυχτοξήματα ρώναν στα καρτέρια. Ίσως έχουν ένα σωρό ιστορίες και περιστατικά από τις περδικόπλακες αλλά νομίζω πως δεν μας φτάνει ο χώρος. Κάποια όμως απ' αυτά θάρθει η ώρα που θα τα πούμε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Θ. ΜΗΛΙΩΝΗΣ

Ο πρωτότοκος γιος, ο δεύτερος ήταν ο Κώστας, του ΘΕΑΦΑΝΗ και της Μαρίας Παναγιώτη Ζέκη ο ασημένιος υπάλληλος Τάσιος, γεννήθηκε στην Αετόπετρα και απέθανε στην Αθήνα στις 25 Απριλίου 1985. Με την σύζυγό του, την σεβαστή θεία Τριανταφυλλιά απέκτησαν δύο αγόρια τον Λευ-

τεράκη που σκοτώθηκε στην κατοχή και τον Φανάκη που ζει με την οικογένειά του στα Άσπρα Σπίτια Δοστέμου, και τρεις θυγατέρες, την Μαριάνθη, την Ευαγγελία και την Ελένη.

Γέννημα θρέμα του Κούτσι-κου Μαχαλά ο υπάλληλος Τάσιος, ύστερα από πολλές περιπέτειες

Ο ασημένιος ΑΝΑΣΤΑΣ. Θ. ΜΗΛΙΩΝΗΣ

στην Ξενιτειά, εγκαταστάθηκε και πάλι στην Αετόπετρα δημιουργώντας ένα σπάνιο σπιτικό στη Βίγλα αφού τα πατρικά του μαζί με όλον τον Κουτσομαχαλά καταστράφηκαν εκ θεμελίων, ύστερα από την επιδρομή των Γερμανών το 1944.

Από τη Βίγλα, την ιδιόρρυθμη αυτή ανθρωποφυλιά, αναγκάστηκε να φύγει ανήμπορος και γέρος για να μη ξεκαχυρθεί ποτέ.

Για το σπιτικό του στη Βίγλα το υπέροχο αυτό κούρσι και το στεγνό μετερίζι του όπου με χαμόγελο και ανυπόκριτη χαρά τόσο Εκείνος όσο και ολόκληρη η οικογένειά του φιλοξενούσε κάθε επισκέπτη του, επιφυλάσσεται για ένα άλλο διαφορετικό σημείωμα.

ΠΑΝΑΓ. Ι. ΜΑΝΟΣ

Σ.Σ. Παρόμοια, ως άνω, αναφορά στους ασημένιους ΕΛΕΝΗ και ΘΟΔΩΡΗ ΜΗΛΙΩΝΗ αναβάλλεται για το επόμενο λόγω του ότι καθυστέρησε η κ. Μαρίνα Ρενιέρη να μας δώσει φωτογραφίες τους.

ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΑΚΙ Τ' ΑΗ-ΛΙΑ ΣΤΟΝ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ

Όπως γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο επισκευάστηκε το εκκλησάκι τ' Αη - Λιά στον Κασιδιάρη. Όπως μου είπε ο κ. Παντ. Λαυρέντζος φτιάχτηκε η σκεπή, το ταβάνι και στρώθηκε το πάτωμα με φιλδ σημεινάκι. Ένα καινούργιο αναλόγιο δωρεά του μαστόρα που δούλεψε για την συντήρηση, κοσμήει το εσωτερικό. Ανήμερα τ' Αη - Λιά έγινε λειτουργία με εκκλησίασμα 40 περίπου ατόμων εκ των οποίων οι 25 - 30 ήταν νέοι και νέες του χωριού μας.

Όργανα δεν πήγαν. Σε σχετική ερώτησή μου προς τον Βασίλη Τόλη γιατί δεν πήγε, ενώ το ενημερωτικό δελτίο της Αδελφότητας Αετόπετρας έγραφε ότι θα πήγαινε και μάλιστα το είχε τάμα απάντησε: «Τα τάματα μου τα καθορίζω εγώ και δεν μου τα επιβάλλουν. Καμία συμφωνία δεν έκανα με κανέναν για να παίξω στον Αη - Λιά ή στο χωριό αυτή την ημέρα. Αγαπάω την Αετόπετρα όπως την δουλεύω μου. Δεν θα απουσίαζα λόγω. Αλλά αυτά που έγραψαν, τα έγραψαν μόνοι τους. Δεν έχω τίποτε άλλο να προσθέσω».

B.I.M.

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΤΟ ΦΑΝΗ ΜΟΥΛΙΟ

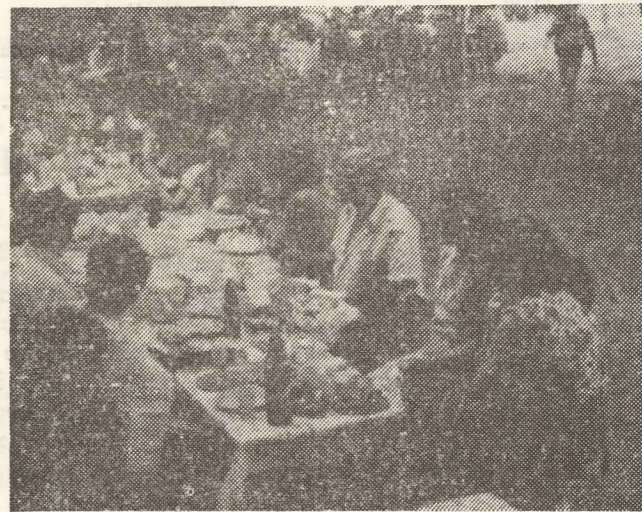
Ο Δήμος Αθηναίων ανταμείβοντας τις προσπάθειες των αθηναίων που ασχολούνται με τα Γράμματα θέσπισε τα παρακάτω Λογοτεχνικά Βραβεία:

α) Πόησης, β) Δοκίμια και γ) Πεζογραφία. Το βραβείο πεζογραφίας μετά χρηματικού πόντου 100.000 δοχ. δόθηκε στον ΦΑΝΗ ΜΟΥΛΙΟ για το βιβλίο του «Η ΦΙΜΙΛΙΑ ΤΩΝ ΛΙΣΤΥΝΩΝ» που παρουσιάσαμε στο προηγούμενο φύλλο μας.

Την επιτροπή αποτελούσαν οι Νικ. Βρεττάκος, Νάσος Νικόπουλος (ως εκπρόσωπος του πνευματικού Κέντρου Δήμ. Αθηναίων), Στέλιος Γεράνης, Έκτορας Κακωνάκης, Αριστ. Νικολαΐδης, Αμπατζήλου, Κάρλος Μητσάκης και Φίλιππος Δρακονταΐδης.

ΚΟΥΡΝΟΡΑΧΗΤΙΚΟ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΨΗΛΑ ΕΚΕΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ

Στις 29 Ιουνίου ημέρα Κυριακής έγινε μια μικρή βόλτα στη κη, ο εκπολιτιστικός σύλλογος Κουρνοραχίτων «Φωτεινός», ακολουθώντας το τραπέζι. Όλοι μαζί, και σε λίγο κατέφθασαν κείνα πανηγύρια του χωριού μας, που γίνονταν στο Κουρί του Αγίου Αντωνίου και θέλοντας έστω ποία ήταν πολύ παγωμένα. Το

Στη φωτογραφία διακρίνονται οι Κουρνοραχίτες στο τραπέζι σαν μία οικογένεια.

και τόσο μακριά που είμαστε ξενητεινοί όλοι κατά το πλείστον οι Κουρνοραχίτες του Φωτεινού να μας φέρει έστω για λίγο να θυμηθούμε και να γευθούμε τη φύση και τη παράδοση. Κυριακή πρωί ώρα 7 το πούλμαν με τα

Στη φωτογραφία διακρίνουμε τους χωριανούς Θεόδωρο Λέκκα, Βασιλική Λέκκα και Χρήστο Λέκκα να σέρνουν το χορό.

μέλη και μια σειρά γιωταχί πήραμε το δρόμο για την Πάρνηθα για το γραφικό εκκλησάκι της Αγίας Τριάδας. Μετά από μία ώρα ταξίδι, φτάσαμε στη μαγευτική Πάρνηθα με τα πανύψηλα έλατα τα τρεχούμενα νερά και φυσικά τη καταπράσινη φύση. Στο γραφικό Εκκλησάκι ο παπάς και οι φίλτες είχαν αρχίσει τη λειτουργία αφού κατέβηκαμε όλοι με τα κουμάντα μας πήραμε μια ανάσα στρώσαμε τα τραπέζια και όλοι μαζί πήγαμε στην Εκκλησία. Μετά το τέλος της λειτουργίας στο προαύλιο ακολούθησε αρτοκλασία του Συλλόγου. Εδώ θέλουμε να ευχαριστήσουμε τον Παπαγιώτη Α. Λέκκα για τη προσφορά του άρτου προς το Σύλλογό μας.

Μετά το πέρας της αρτοκλασίας και του χρόνου αν θέλει ο Θεός να το γιορτάσουμε στο χωριό.

(Ανακοίνωση Συλλόγου)

ΠΟΣΟ Θ' ΑΝΤΕΞΟΥΝ:

Κρατήθηκαν τα σπίτια ανοιχτά τα χωριά αντιστέκονται στο μαρασμό τους οι χοροί και τα τραγούδια αντέχουν ακόμη στην απειλή της φθοράς, τρεμοβήνουν τα ήθη και τα έθιμα στο καταπέλτη χρόνο.

Πόσο θ' αντέξουν ακόμη, αυτές οι ξεχωριστές ομορφιές που καταειώθηκαν από τους λαούς με θυσίες και πόνους όταν η απειλή της διαγραφής των από τις σελίδες της ανθρώπινης ιστορίας είναι σήμερα ορατή σ' όλους μας;

ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΙΩΤΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

... Χαίρετξω και εύχομαι κάθε επιτυχία στον Παλμό του Κασιδιάρη για την πρωτότυπη των θεμάτων της περιοχής μας. Δεχθείτε την φιλική μου προσφορά των δύο χιλιάδων δοχ. για την ενίσχυση της εφημερίδας.

Με πατριωτικούς χαίρετξους ΤΑΣΟΣ ΧΑΛΚΙΑΣ

«Εύχομαι στον Παλμό του Κασιδιάρη καλή επιτυχία στο έργο που ανέλαβε και να γίνει ένας αληθινός κήπος που θα ενώνει τους προβληματισμούς, τις επιδιώξεις και τις μεταξυ τους σχέσεις όλων των χωριών του Κασιδιάρη που δεν είναι και λίγα...»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚ. ΜΗΛΙΩΝΗΣ (Σ.Σ. Πρώην Πρόεδρος Αδελφότητας Αετόπετρας).

... Θερμά συγχαρητήρια σε όλους σας. Είναι μια πολύ καλή εφημερίδα και τόσο εγώ όσο και τα υπόλοιπα μέλη του Διοικ. Συμβουλίου σας συγχαιρούμε. Μπράβο σας.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΠΑΣ

Πρόεδρος Ηπειρωτικού Συνδέσμου Βόρωνας

— Βαγγέλη Ν. Νούση - Κρουνοί: Το κείμενό σου με τις παιδικές αναμνήσεις από τις παραμονές των Χριστουγέννων του 1944 ελήφθη και θα δημοσιευτεί μάλλον στο επόμενο.

— Βασιλική Τζάκου το γένος Κασιάνη: Επιστολή σας ελήφθη. Δεν είμαστε σε θέση να αξιολογήσουμε το πρόβλημά σας. Επειδή όμως δεν θέλουμε να στερούμε το δικαίωμα της έκφρασης θα δημοσιευτεί προσεχώς αφού αφαιρεθούν μερικές αιχμές κατά της Κοινότητάς σας. Πιστεύουμε να συμφωνείτε και στην δική μας θέση.

— Ανώνυμο: Κουραστήκατε να γράψετε τόσα κείμενα και δεν θέλετε να γράψετε το όνομά σας; Δεν δημοσιεύουμε κείμενα χωρίς να γνωρίζουμε τον συντάκτη. Όσο σκληρότερο κι αν είναι τα κείμενα, δεν παύουν να είναι ανώνυμα.

— Θανάση Κλάπωνα - Αργίνο: Τα ποιήματα ελήφθησαν και θα δημοσιευτούν σ' επόμενη έκδοση.

• • •

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΜΑΣ

Ιωάννης Μπουρατζής (Ζωγράφου), Δημήτριος Μόσχος (Ράϊκο), Φίλιππος Αναγνωστόπουλος (Ράϊκο), Παναγ. Τσιάνος (Καλλιθέα), Γεώργιος Νικ. Μηλιώνης (Ραφήνα), Βασιλική Ζόγγαρη (Πειραιάς), Νικόλαος Νούσης (επίτιμος πρόεδρος Αδελφότητας Αετόπετρας) Πειραιάς, Βασίλης Ε. Τσιάνης (Πειραιάς), Ιωάννης Κοντολύης (Αγιάλωση), Βασίλης Δημ. Μπαλωμένος (Ιωάννινα), Δημήτριος Παναγ. Μπουρατζής (Ηλιούπολη), Ελένη Κων. Βουρεκά (Κορυδαλλός), Ελ. Κολοβός (Πειραιάς), Ιωάννης Τσιμπούρης (Κορυδαλλός), Γεώργιος Βενέτης (Παύση), Αναστάσιος Βουρεκάς (Πάργα), Παναγιώτης Λαυρεντζός (Αετόπετρα), Χρ. Τσιμπούρης (Αετόπετρα), Αποστόλος Τσιμπούρης (Αγ. Ανάργυροι Ατ.).

— Συνδρομές σας ελήφθησαν. Ευχαριστούμε πολύ.

• • •

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

ΔΡΧ.
Δημοσθένης Μόσχος (πρόεδρος Αδελφότητας Ράϊκου) 2.000
Παναγιώτης Τσιάνος (Σύλλογος Κουρνοραχίτες) 1.000
Βασίλης Δημ. Μπαλωμένος 1.000
Ελένη Κολοβός 1.000
Παναγιώτης Λαυρεντζός 500
Αποστόλος Τσιμπούρης 4.000
— Οι ανωτέρω αγαπητοί συνδρομητές πρόσφεραν τα ποσά αυτά επί πλέον της συνδρομής τους για την οικονομική στήριξη της εφημερίδας μας, τους ευχαριστούμε πολύ.

ΕΝΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΕΓΓΡΑΦΟ ΤΟΥ 1889 ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΡΕΤΣΟΥΝΙΣΤΑΣ

Κριτική παρουσίαση ΝΙΚΟΥ ΚΑΚΑΤΑΔΗ

Ένα ιστορικό έγγραφο από το αρχείο της οικογένειας Πασιχίδη που θα συγκινηθεί τους νεότερους δεσποτιστές σήμερα ο «Παλιός». Και τούτο γιατί θα τους κάνει να ανατρέξουν στις ρίζες τους. Πρόκειται για ένα κατάλογο μαθητών με τις απουσίες τους με χρονολογία 1η Ιανουαρίου 1889. Βέβαια τις απουσίες θα τις παραλείψουμε. Δεν επιθυμούμε να θέσουμε κανέναν από τους μακαριότες προγόνους μας, συνεπώς να μην είναι... συνεπώς στις υπογραφές του! Άλλωστε αυτό οφείλονται και σε άλλους λόγους τα δύσκολα εκείνα χρόνια. Πάντως το ποσοστό απουσιών κυμαίνεται γύρω στο 30% ο σε σύνολο 78 μαθητών. Μερικές από αυτές έγιναν από ασθένεια. Αξιοσημείωτο το ότι οι 12 μαθητές παρακολούθησαν ανελλιπώς τα μαθήματα.

Δύσκαλος ήταν ο φωτοστέφανος παπα-Δημήτριος Πασιχίδης (1835—1917). Για την πολυμέλωση προσωπικότητά του και τη συμμετοχή του στους εθνομπελειωτικούς αγώνες γράψαμε περισσότερα στο βιβλίο μας. Εδώ θα τονίσουμε μόνο το γεγονός ότι η φήμη του είχε απλωθεί σε όλα τα περίχωρα. Κοντά του έμαθε τα πρώτα του γράμματα και ο μεγάλος λογοτέχνης Χρήστος Χρηστοδασίλης που αναγνώρισε αργότερα τις προσπάθειές του δασκάλου του.

Είναι λοιπόν βέβαιο ότι το 1889 λειτουργούσε Δημοτικό Σχολείο στην Κρετσούνιστα. Σ' αυτή φοιτούσαν και μαθητές από τη γειτονική Ζελόστα (Φωτεινό), όπως δείχνουν τα επώνυμα Μούκας, Κελάνης, Παπασιδός.

Στον κατάλογο αυτό υπάρχει και μια σημείωση που υπαράγει μίση: «Θάνατος του ανδραγατωμένου Γεωργίου Κ. Διαμάντη τριών ετών από τον κάρκαλο μετά εννεμήμερον ασθένειας».

Παραθέτουμε στη συνέχεια αυτό το ιστορικό έγγραφο:

«1889 Ιανουαρίου 1, Κατάλογος των μαθητών και απουσιών αυτών. 1. Αριστοτέλης Δ. Πάσχου (Πασιχίδης), 2. Σπυρίδων Π. Πρωτόπαπας, 3. Θεόδωρος Δ. Μάνου, 4. Πέτρος Γ. Διαμάντη, 5. Τριαντάφυλλος Χ. Ιωάννου, 6. Παντελ. Σ. Γκουδέλης, 7. Ευάγγελος Παπαδόπουλος, 8. Σωτήριος Ζώης Παντοπούλου, 9. Αναστάσιος Γ. Τάσος, 10. Ευάγγελος Π. Βούτσικας, 11. Λεωνίδας Γ. Κολαϊδούνης, 12. Φίλιππος Κ. Καζήρας, 13. Δημήτριος Κ. Μούκας, 14. Ευάγγελος Γ. Καζήρας, 15. Ανδρέας Χ. Κακαϊδής, 16. Μιχ. Χαλκιάνης, 17. Γεώργιος Ν. Κώρκας, 18. Ευάγγελος Κ. Φούκας, 19. Αναστάσιος Ν. Δάμπος, 20. Κώστας Ν. Ζαλόγγος (Ζαλόγγιτης), 21. Γεώργιος Σταύρου Ζαλόγγος, 22. Χριστόδουλος Δ. Δάμπος, 23. Χαρίλαος Δ. Πασιχίδη».

Ο Εκπολιτιστικός Σύλλογος Κουρνοραχτιών «ΦΩΤΕΙΝΟΥ», Ιωαννίνων και οι εκδηλώσεις στην Αθήνα και στο χωριό Κουρνοράχη «Φωτεινού»

Ο Νέος Εκπολιτιστικός Σύλλογος Κουρνοραχτιών, που ιδρύθηκε πέρυσι, αν και πολύ νέος ακόμη, πραγματοποιήσε δύο ωραίες εκδηλώσεις. α) Πρώτος, ο χορός του Χειμώνα, στο κοσμικό κέντρο ο «ΒΡΑΧΟΣ» στην Πλάκα, ο οποίος σημείωσε εξαιρετική επιτυχία. β) Δημιουργία του ημερήσιου παραδοσιακού πανηγυριού της Αγίας Τριάδας στη Πάρνηθα. Και οι εκδηλώσεις δεν σταματούν εδώ. Θα συνεχιστούν και στο χωριό, στις 14 Αυγούστου στο μεγα-

σχο, 24. Βασίλειος Γ. Τσάκαλης, 25. Ευάγγελος Γ. Τσάκαλης, 26. Δάμπος Β. Γκέκα, 27. Θεοχάρης Ζ. Αναργύριος, 28. Παναγιώτης Δ. Καζήρας, 29. Αθανάσιος Παπαγιαννός, 30. Βασίλειος Νούσια Μανούσος, 31. Αλέξης Α. Καζήρας, 32. Γεώργιος Δ. Μάνου, 33. Χριστάκης Ν. Βέλλης, 34. Βασίλειος Α. Βέλλης, 35. Γρηγόριος Δ. Λέντζος, 36. Βασίλειος Γ. Μάνου, 37. Κώστας Γ. Ντόγας, 38. Χρήστος Αθ. Κελάνης, 39. Σπυρίδων Αθ. Κελάνης, 40. Βασίλειος Γ. Μούκας, 41. Σταύρος Γ. Μούκας, 42. Δημήτριος Γ. Μούκας, 43. Γεώργιος Ζ. Πάνου, 44. Αναστάσιος Δ. Κώρτσας, 45. Ευάγγελος Ν. Φούκας, 46. Αναστάσιος Β. Μανούσης, 47. Παναγιώτης Γαζιζώτας, 48. Ιωάννης Σ. Χούσου, 49. Βασίλειος Γ. Κακαϊδής, 50. Αλέκος Γ. Παπαδοπούλου, 51. Χρήστος Θ. Φούκας, 52. Χρυσόστομος Κ. Διαμάντης, 53. Νικόλαος Κ. Ντέντας, 54. Μάνος Γ. Πέτρος, 55. Δημήτριος Σ. Ζέκου, 56. Κώστας Ν. Καζαμάνης, 57. Παναγιώτης Β. Φούκας, 58. Χριστόδουλος Μιχ. Μανούσης, 59. Ιωάννης Ν. Ζαλόγγος, 60. Κώστας Σπ. Οικονόμου, 61. Πέτρος Δ. Μάνου, 62. Κώστας Στ. Σιμάρας, 63. Χρηστάκης Μ. Ντούπη, 64. Δημήτριος Β. Φούκας, 65. Δημ. Γ. Μούκας, 66. Γεώργ. Ζ. Πάνου.

ΚΟΡΑΣΙΑ: 67. Καλλιόπη Β. Πρωτόπαπας, 68. Ανέτα Δ. Καζήρας, 69. Μαρία Χ. Κολαϊδούνη, 70. Πανάγης Μ. Ντούπη, 71. Ευαγγελίτσα Γ. Ντούπη, 72. Αγγελική Κρεμμύδα, 73. Αλεξάνδρα Ευαγ. Αλέξη, 74. Καλλιόπη Κ. Αλέξη, 75. Χαρίκλεια Κ. Αλέξη, 76. Αναστασία Γ. Κολαϊδή, 77. Πανάγης Κ. Διαμάντης, 78. Βασίλική Θ. Ντέντας.

Από τη μελέτη των ονομάτων του καταλόγου μπορούμε να αντιληφθούμε αρκετές πληροφορίες για τις οικογένειες και γενικότερα για τη ζωή του χωριού και τον πληθυσμό του, που τότε ήταν αρκετά υψηλός.

— Ας είναι αιώνια η μνήμη τους!

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Στα χέρια μας βρίσκεται επίσης και άλλος ένας κατάλογος μαθητών του σχολείου έτους 1915—16. Το συγκρίνοντας εδώ βλέπουμε ότι επιζών μερικοί. Θα τον δημοσιεύσουμε σε επόμενο φύλλο μας.

Με την ευκαιρία αυτή κάνουμε έκκληση στους αναγνώστες της περιοχής μας, αν έχουν στη διάθεσή τους παλιά έγγραφα ή παλιές φωτογραφίες, να μας τα στείλουν με ένα μικρό σημείωμα για την προέλευσή του και θέμα τους, για να δημοσιευθούν στον «Παλιό». Πιστεύουμε ότι με τον τρόπο αυτό θα τα σώσουμε από τη φθορά και θα τα κάνουμε ευρήματα για τους μελλοντικούς ιστορικούς της περιοχής.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΚΑΤΑΔΗΣ

Ιωάννης Δομπόλης Εθνικός Ευεργέτης

(ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ «ΕΘΝΟΤΙΚΟ» ΤΟΥ ΝΙΚ. ΚΑΚΑΤΑΔΗ)

Του κ. ΓΕΩΡΓ. ΜΠΟΥΡΑΤΖΗΣ

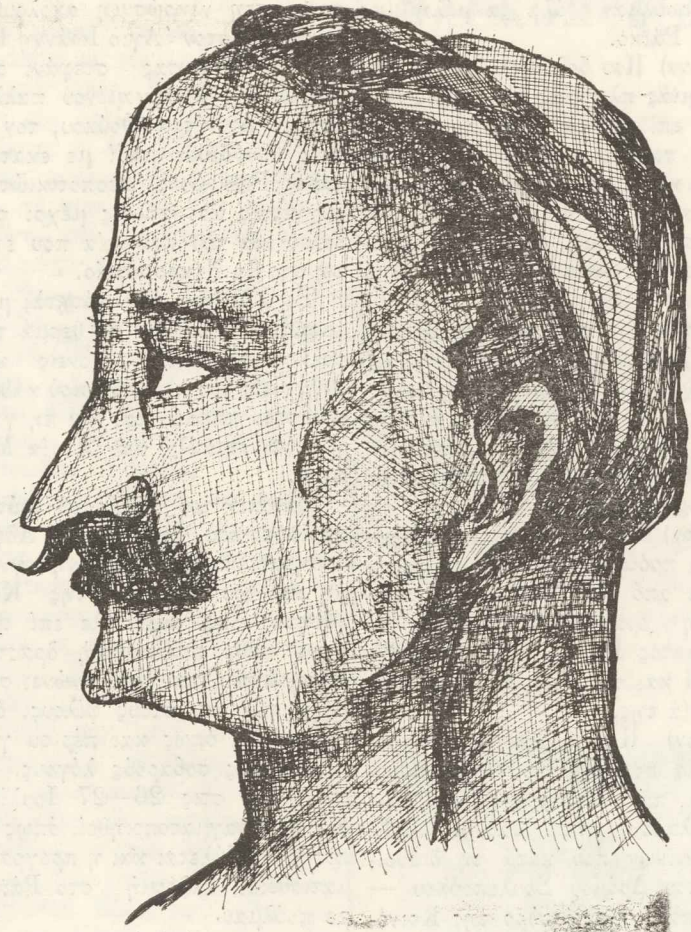
(Συνέχεια από το προηγ.)
Το 1818—1827 ασκήθηκε η καταστολή της εταρείας της οποίας το Εθνικό και Κοινωνικό έργο υπήρξε μεγάλο και όλοι οι πόροι της διετέθησαν στον αγώνα του 1821.

Ενδιαφέρθηκε για την ίδρυση Ελληνικού Πανεπιστημίου στην Κέρκυρα και της Ιονίου Ακαδημίας.

Και τέλος μετά την ανάδειξη από τη Γ' Εθνοσυνέλευση του

συγγενέα και στους υπηρέτες του και το υπόλοιπο 815.000 ρούβλια τα κατέθεσε σε πιστωτικά ιδρύματα για να δοθούν μετά την 1—1—1906 (κεφάλαιο και τόκοι) στο Ελληνικό Κράτος και την ίδρυση του Ελληνικού Πανεπιστημίου στην πρωτεύουσα με την ονομασία «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ».

Εκ του άνω κληροδοτήματος το 1) 3 ή 1) 4 ώρισε για οικοδόμηση του Πανεπιστημίου, παρεκκλήρι-

Ο ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΟΜΠΟΛΗΣ
αναπαράγεται από το εκτίπο το Ηπειρωτικό Λιμένα τη 6-6-1965

Καποδίστρια σε Κυβερνήτη της Ελλάδας στις 22—10—1827 τον ακολούθησε στην Ελλάδα και φθάσαν στις 11—1—1828 στην Αθήνα πρώτη πρωτεύουσα της χώρας τότε, γενόμενος ενθουσιωδώς δεκτός.

Ο Δομπόλης αναλαμβάνει την οργάνωση των οικονομικών της χώρας, ως Ταμίας της Ελλάδας και γίνεται από τους σοφωτέρους μετέχοντες της ιδρυθείσας Εθνικής χρηματικής Τράπεζας με 700 τάλαντα δίστηλη και για ένα διάστημα γίνεται πρόεδρος της οικονομίας (Γενικός των Οικονομικών) και ο μισθός του 800 χρυσάκια μηνιαίως χαρίζονταν στο ήμισυ.

Ζουν με τον Καποδίστρια ασχαστικά τη ζωή, εργαζόμενοι ακούγοντας για το «Εθνος» το οποίο τους οφείλει πολλά.

Από το πόστο του αυτό δεν έχασε ακόμη να βοηθάει το χωριό του πατέρα του και τους εκεί συγγενείς του.

Μετά δύο χρόνια επίσημη δουλειά στην Αθήνα στις 18—11—29 παραινέται της θέσεως για λόγους υγείας και όταν τακτοποιήσε την διαχειριστή του στις 19—1—30 επιστρέφει στην Πελοπόννησο αφού πρώτα συνέταξε, φοβούμενος τους κινδύνους του μακρινού ταξιδιού του, την προσωρινή διαθήκη του και έκανε πληρεξούσιο τον Καποδίστρια, να διαθέτει τα μεγάλα περιουσιακά του στοιχεία για ορφανοτροφεία και άλλα κοινωνικά έργα χωρίς να ξεχάσει να διαθέσει 15.000 ρούβλια στους συγγενείς της Κρετσούνιστας και στις δύο θέες της μητέρας του στη Νίζνα της Ρωσίας. Από τη Ρωσία αλληλογράφους συχνά με την Καποδίστρια του οποίου η δολοφονία τον ελπίσθησε κατάναρδα.

Στις 4—2—1849 (μνήμων της υποσχέσεως του τον Καποδίστρια) συντάσσει την οριστική διαθήκη του με την οποία 100.000 ρούβλια αφήνει στους

ου και διδωθήκαμε τούτου. Το υπόλοιπο του όλου κεφαλαίου 2) 3 ή 3) 4, όπως διατεθεί δι' αγορά ακινήτων εν Ελλάδι, μου το ποιών τα εισοδήματα θα διετίθεντο δια την συντήρηση καθηγητών σπουδαστών και για την κατάρτιση των εν γένει άλλων εκπαιδευτικών του Πανεπιστημίου.

Η κηδεία μου έλεγε θα γίνει άνευ πομπής σε συνοδό μόνο τον ιερέα πνευματικό μου σε φέρετρο ξύλινο και τόπος ταφής μου το κοιμητήριο της Σμόλεξας ή του Βόλκοφ.

Πέθανε στις 28—8—1855, κηδεύθηκε κατά την επιθυμία του.

Το κληροπτήριο του το 1906 έφθασε σε υψηλά επίπεδα, η Τσαρική όμως Κυβέρνηση δεν δέχθηκε να δοθεί ολόκληρο στην Ελλάδα και παρέδωσε μόνο 300.000 ρούβλια, για το μισό της αξίας του κληρίου του Πανεπιστημίου και μέχρι το 1917 το Πανεπιστήμιο και οι συγγενείς του κληρονομικοί εισέπρατταν κανονικά μέρος των εσόδων του Δομπόλη-ου κληροδοτήματος.

Αυτός υπήρξε εν ολίγοις ο μέγας Εθνικός Ευεργέτης — ήθος ενάρετο — πατριωτισμός — εργατικότητα — τιμιότητα — σεμνότητα και μετριοφροσύνη. Η Κρετσούνιστα τον τίμησε με εντολή μιας αναμνηστικής πλάκας στην Πλατεία του χωριού και με άλλη πλάκα τιμήθηκε στο Πανεπιστήμιο, αργότερα της κληρονομίας του, Αριστερά της Πανεπιστημίου υποθήκη το χωριό Κρετσούνιστα 21—12—1974 με στα ελάχιστα εναπομείναντα παιδιά του Δημοτικού Σχολείου παρουνό 40 φοιτητών και έκτατα ούδεν πέραν αυτού. Ούτε φωνή ούτε ακρόαση και τα πάντα τα διαδέχθηκε, ως συνήθως, η αγνομοσύνη και η λησμονιά.

Κατόπιν των ενωθέντων ιστορικών αληθειών τι να πω εδώ στην ηπειρώτικη και κοντοχωριανή για το μεγάλο αυτό ευεργέτη,

που μέσα του έκλεινε την Ελλάδα, την ανθρωπιά και τον πόνο και όλα τάδε για την Ελλάδα και για τους άλλους και αυτός αυτοκαταδικάστηκε σε αφάνεια (σε μια ψάθα τόσο μέσα σ' ένα ξύλινο φέρετρο και με κάποιον ασήμαντο σταυρό) με τις τελευταίες ευχές και ύμνους του μοναδικού συνοδού του στην κηδεία του πνευματικού ιερέα.

Προτιμώ να αφήσω να κρίνουν άλλοι αρμοδιότεροι εμού και κλεινόν τούτο μου το άρθρο με τα παρακάτω λόγια του ιστορικού ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΜΠΕΤΤΗ που τα λέει όλα, επιβεβαιώνοντας ότι αυτή τη φορά η ευχή μου δεν θα είναι φωνή δούλκων εν τη ερήμω αλλά θα τύχει της ιστορικής προσοχής, για την ιστορική καταξίωσή του από το Κράτος, το Πανεπιστήμιο και απ' τους πνευματικούς παράγοντες της Ηπείρου, οι οποίοι πρέπει να πρωτοπορήσουν σε ενέργειες ώστε να ανασυρθεί η μεγάλη αυτή φυσιογνωμία απ' την αφάνεια και να πάρει την προσήκουσα προβολή του εθνικού ευεργέτη, με την προσηύχθη δόξα στον τίτλο του Πανεπιστημίου ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ και του ονόματός του Γ. ΔΟΜΠΟΛΗ, που λογικά, νομικά και ιστορικά του ανήκει, αφού υπήρξε ο εμπνευστής της ίδρυσής του και υψίστη με δική του χροιά.

Κλείνοντας την αναφορά μας στην προσωπικότητά και το έργο του Γ. Δομπόλη, πιστεύουμε ότι ο καλύτερος επιλόγος είναι τα παλαιότερα λόγια του ιστορικού Στέφανου Μπέττη: «Και το Πανεπιστήμιο ύστερα απ' αυτά, το Καποδίστρια, που στους πρώτους εορταστικούς ενθουσιασμούς του τόσα υποσχέθηκε, οι Έλληνες, που τους γλυκύς καρπούς του ιδρύματος δεκάδες χρόνια τώρα γίνουνται, οι συμπατριώτες Ηπειρώτες τέλος που τον κληρονομούν, τι έπραξαν για τον καλό Δομπόλη; Ούτε που λήφθηκε εφρόντισαν να μάθουν, ούτε μια εικόνα αν υπήρχε να βρουν, ούτε μια γραφή της προσηύχνης να διαψέψουν. Είπαν, υποσχέθηκαν μα τίποτε μέχρι στιγμής δεν έπραξαν... Επειδή το όνομά του θέλησε να φέρει το όνομα του φίλου του και ο ίδιος να παραμείνει στη σκιά θα τον αφήσουμε κι εμείς εκεί για πάντα; Είναι, νομίζω, καμιά και υπάρχει τρόπος αρμόδιος να βρούμε οι Ηπειρώτες από το βαθύ προς το Δομπόλη χρέος. Για να διακηρύξουμε ότι το πατριωτικό μας ήθος ο καιρός και οι συνθήκες δεν άβυλιναν και ότι ευγνωμονούμε τους ευεργέτες ημών τη μνημόσυνη. Το νέο Πανεπιστήμιό μας το Ηπειρωτικό να ονομασθεί Δομπόλλειο. Τίποτε άλλο».

Γ. ΜΠΟΥΡΑΤΖΗΣ
Συντ) ρχής ε.α.

Θανατοφόρο γλύστρημα

Ο Καστορινός Ζήκος Φωτίου, 65 ετών, είχε ανέβει στον Καστορινό για να μαζέψει σάβι. Δεν γύρισε όμως το βράδυ στο σπίτι του. Την επόμενη 10 Ιουλίου 1986 αγνοήθηκε στις πλαγιές του Καστορινού και βρέθηκε νεκρός.

Η νεκροψία έδειξε ότι είχε πεθάνει από την προηγούμενη ημέρα και ο θάνατός του οφείλεται σε γλύστρημα.

Κηδεύτηκε το Σάββατο 11 Ιουλίου στο Καστρί παρουνό όλων των Βασιλοπούλων.

Στο 28 χιλμ. Ιωαννίνων - Ηγουμένισσας στο «Καλαμά»

Σας περιμένει, στο Στέκι του ο Συμπatriώτης, από την Κουρνοράχη Φωτεινού

Λέκκος Ηλίας.

ΚΟΥΖΙΝΑ ΕΚΛΕΚΤΗ • ΑΦΟΓΟ ΣΕΡΒΙΣ
ΤΑΧΕΙΑ ΕΞΕΠΗΡΕΤΗΣΗ
ΤΗΛ. 0658 - 22.323

ΒΑΠΤΙΣΜΕΣ

— Στις 18 Ιουλίου 1986 και στην εκκλησία «Άγιος Θεράπωντας» Ζωγράφου, βαπτίστηκε το αγόρι του Ζεφύρου Δημητρίου και Μαρίας Αντωνίου και έλαβε το όνομα Σταύρος.

Είναι το πρώτο παιδί του νέου ζευγαριού που γεννήθηκε στις 18 Μαρτίου 1986.

Η Μαρία Αντωνίου είναι θυγατέρα του Νικόλαου Μούρτου και Ευδοξίας το γένος Χρήστου Νούση.

Ευχόμαστε στους ευτυχείς γονείς να τους ζήσει το νεοφώτιστο.

ΓΑΜΟΙ

— Στις 5 Ιουλίου 1986 και στην εκκλησία Αγίας Βαρβάρας (Π. Φάληρο) έγιναν οι γάμοι του Νίκου Φιλιππίδη και της Ελένης Μ.χ. Θεμελίη.

Ευχόμαστε υγεία και ευτυχία.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

— Τον αγαπητό μας Χρήστο, γιό του σεβαστού και αγαπητού Σωτήρη Θεμελίη για την εγκατάστασή του ως Διευθυντή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης θερμά συγχαίρουμε και ευχόμαστε να τον καμαρώσουμε και καθηγητή.

Επίσης συγχαίρουμε τον Γρηγόρη Μ. Μηλιώνη για την προαγωγή του στο βαθμό του υπαστυνόμου και του ευχόμαστε και σ' ανώτερα.

Οκτωγ. Γεωργ. Νικ. Μηλιώνη

Δωρεές σε μνήμη

Με την συμπλήρωση 3 χρόνων από το θάνατο του Αναστάσιου Ε. Βουρέλα (Κων) νος και Λάμπρος Βουρέλας κατέθεσαν το ποσό των 5.000 δρχ. αντί μνημόσυνου και υπέρ των σπουδών της Αδελφότητος Αισωπιδίου.

(Σημ. Συν. Τα χρήματα παραδόθηκαν στην ταμία της Αδελφότητας κ. Αλεξάνδρα Μερσινλή).

ΤΑΞΙ Ιωαννίνων

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΝΕΤΗΣ

Ράδιο ΤΑΞΙ

Τηλ. 5 8 7 7 7 Ν 44

Τηλ. οικ. 0651-32261

ΑΦΟΓΗ ΕΞΕΠΗΡΕΤΗΣΗ

ΑΚΡΙΒΗΣ

ΣΤΑ ΡΑΝΤΕΒΟΥ ΤΟΥ

ΛΟΓΩ ΠΛΗΘΩΡΑΣ ΥΛΗΣ

Αναβάλλονται για το επόμενο τα παλαιότερα μέλη που ήδη είναι έτοιμα:

α) Παρουσίαση του θαμνάσιου διδύμου του κ. ΒΑΣΙΛΗ ΤΣΕΛΑΤΗ «Σταυροειδής Αναπλήρωση».

β) Το εξοικονόμηση του Αγίου Νικολάου Βασιλοπούλου της κ. Χαρίκλεια Τύχα - Αγγέλη.

γ) Φωτεινός γάμος στην Αθήνα της Αικατερίνης Τσιάνου.

δ) Εμπόσεις από το πανηγύρι του Βασιλοπούλου του κ. Γεωργίου Β. Μουράτη.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΙΩΤΩΝ

Από το Πανηγύρι του χωριού μας

Με την τετραήμερη εκδρομή που πραγματοποιήσαμε η Αδελφότητα μας στο χωριό για τον εορτασμό των Αγίων Αποστόλων, μια και είναι μέσα στις δραστηριότητες της προκειμένης να διατηρηθεί αυτός ο ωραίος θεσμός και με την πρωτοβουλία του Δ.Σ. η ανάλυση την όλη διοργάνωση του πανηγυριού, ξεκίνησαν οι εκδρομείς για να συμμετάσχουν και να συμπαρασταθούν στην προσπάθειά της.

Μετά από μια κουραστική διαδρομή δια μέσου Μετσόβου, λόγω απεργίας του φέρου μπάτ, φθάσαμε στο χωριό όπου μας υποδέχθηκαν οι χωριανοί με εκδήλητη την χαρά στα πρόσωπά τους. Έδωσαν να ζωντανεύει το χωριό, να ανοίγουν τα σπίτια να έλθουν οι φίλοι, να ακούγονται οι παιδικές φωνές και να γεμίζει η πλατεία κόσμο.

Το θρόνο στην πλατεία του χωριού, δόθηκε το έναυσμα του πανηγυριού από την καμπάνια των Νεοφυττών — Καραφίρη, ήταν ένας από τους θεσμούς συντελεστές του πανηγυριού μας. Καλούσε χωριανούς και κοντοχωριανούς στο τριήμερο γλέντι που ακολουθούσε μέσα σε μια αμύδασμα νερού, χαράς και αγάλης μέχρι τις πρωινές ώρες. Παράλληλα ο καθένας μας, αξιοποίησε κατά τον καλύτερο τρόπο τον ελεύθερο χρόνο του απολαμβάνοντας τις ομορφιές του χωριού και της περιοχής μας.

Ανήμερα των Αγίων Αποστόλων το χωριό παρουσίασε μια ξεχωριστή κίνηση. Μετά από την λειτουργία που χοροστάτησαν οι Παπακωνσταντίνου — Παπακωνσταντίνου και από τον παπά της Ιεραρχίας ακολουθήθηκε κατάθεση στεφάνου στο γρώο της πλατείας εκ μέρους της Αδελφότητας.

ΤΑ ΝΕΑ ΧΩΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

— Στις 2) 7) 86 ο εργολάβος που ανέλαβε το έργο της συμπληρωματικής ύδρευσης του χωριού μας. Ξεκίνησε τις εργασίες και όπως μαθαίνουμε συνεχίζονται με γοργό ρυθμό.

— Οι εργασίες του δρόμου Σουλίου και Κονιολών συνεχίζονται στο χωριό της Ιεραρχίας με κατασκευή γέφυρας και χάραξης νέου δρόμου.

— Δόθηκε στην κυκλοφορία η νέα γέφυρα του Σημου.

— Στις 14) 8) 86 ημέρα Πέμπτη και ώρα 10 το πρωί στο χωριό Κονιολών θα πραγματοποιηθεί λαϊκή συγκέντρωση με την παρουσία των Δ.Σ. των Κοινοτήτων — αδελφότητων και άλλων φορέων της περιοχής με θέμα συζήτησης, ανταλλαγή απόψεων στα προβλήματα της περιοχής μας.

— Η Αδελφότητα μας έλαβε τηλεγράφημα από τον Νομάρχη Ιωαννίνων το οποίο έλεγε πως

ΑΚΟΥΩ - ΒΛΕΠΩ

Καλοκαίρι κι οι απόδημοι πηγαίνουν στο χωριό δίδοντας το οδυρόνο ζήτη. Αλλά δημιουργούνται διάφορες αμφιβολίες που προβληματίζουν την κοινότητα. Για το αν υπάρχει νερό ή όχι, για το αν η Κοινότητα έλεγε το δικαίωμα ύδρευσης, τα φρέατα για το αν έγινε καθαρισμός της πηγής και των δεξαμενών.

Θα σταθώ στο τελευταίο γιατί το θεωρώ πολύ ουσιαστικό για την υγεία των κατοίκων, αλλά και των αποδήμων του χωριού.

— Άκουσα πως έχει να γίνει δύο ή τρία χρόνια καθαρισμός αυτών και αναρωτιέμαι, εάν μακριά από εδώ κάτι συμβεί ποιος θα είναι ο διαστάσεις του; Γιατί να φθάσουμε στο σημείο να ενοχοποιήσουμε κάποιους ή κάποιον ενώ υπάρχει η δυνατότητα να αποφύγουμε καθαρίζοντας αυτές κάθε χρόνο την χειμερινή περίοδο.

Πιστεύω να μην μείνει απόρητος στην στήλη αυτή αλλά να εφαρμόσει από την νέα χρονιά. Έμαθα, πως χωριανός μας δεν άφησε τον εργολάβο να σκά-

ΔΙΑΦΟΡΑ ΡΑ.Γ.ΚΑΤΙΔΑ ΝΕΑ

Στις 25 Ιουνίου το Δ.Σ. της Αδελφότητάς μας, συνεδρίασε, και συζητήθηκε με θέματα και προβλήματα που απασχολούν την Αδελφότητα, αλλά και τους κατοίκους στο χωριό μας.

Από τη συνεδρίαση τούτη προγράμμιση δόθηκε από το Δ.Σ. παρακάτω.

1ον) Η συμμετοχή μας στην παρακαλούμε ομοσπονδία που συγκροτείται όπως διαγράφεται σύνταγμα.

2ον) Τη διοργάνωση του πανηγυριού μας στο χωριό 26-27) 7) 86 της Αγίας Παρασκευής, και η ταυτόχρονη μετάδοσή μας, με πολλήν όλη τα μέλη μας στο Ράϊκο.

3ον) Που βρίσκεται το πρόβλημα μιας πλατείας στο χωριό μας που επί χρόνια τώρα προβληματίζει τα Κοιν. Συμβούλια, και που κατά την γνώμη μας, στο άμεσο μέλλον θα αποδειχθεί πίο άμεσα χρήσιμη, ιδιαίτερα στο θέμα συγκοινωνίας μέσα στο χωριό μας.

4ον) Την επισκευή της δρύσης του χωριού μας, ώστε να υπάρχει εφεδρική λύση νερού στους κατοίκους μας, σε περίπτωση βλάβης του Δυτικού ύδρευσης, πράγμα που πρόσφατα αντιμετώπισαν οι κάτοικοι μας.

5ον) Που βρίσκεται το σοβαρό πρόβλημα που δημιουργήθηκε από την Νομαρχιακή απόφαση οριστικής διανομής του κτήματος Ράϊκου την 29503) 1964 και τι πρέπει να γίνει στην πορεία της.

6ον) Που βρίσκεται το πρόβλημα που δημιουργήθηκε πρόσφατα, πριν ενός χρόνου από τους εργολάβους της 2ας Δ.Ε.Κ.Ε. Ιωαννίνων που κατά τη διάθεση του Δρόμου Σουλίου — Καλαμάς στο χώρο της Κοινότητας μας, συσώρευσαν τεράστιους όγκους χωμάτων στις συγκεκριμένες αναπληρώσεις ιδιαιτερές εκτάσεις (χωράκια) των κατοίκων μας.

7ον) Γιατί δεν αποκαταστήθηκαν οι διακοπέντες από τη διάδοση του δρόμου, Αγροτικοί μας δρόμοι, με αποτέλεσμα οι κάτοικοι μας για να επικοινωνήσουν με τα χωράκια τους πρέπει να γίνουν ορειβάτες.

Φυσικά τα δύο παραπάνω θέματα, σαφώς τα γνωρίζει η 2α Δ.Ε.Κ.Ε. Ιωαννίνων, και ακόμη ο ίδιος ο εργολάβος που νομίζουμε ότι περίπου υπογράφει μια δήλωση του Νόμου 105 που αναλάμβανε την αποκατάσταση δρόμου και μπαζών έως τις 31 Μαΐου 1986 το αργότερο.

Όλες τις παραπάνω απόψεις μας, και αποφάσεις μας τις στείλουμε σε αναφορά μας με το μέλος του Δ.Σ. Βασίλη Καραμπίνα στον Πρόεδρο της Κοινότητάς μας, και τους Κοιν. Συμβούλους, για να τυχόν με και παρ' αυτών την έγγραφη των, και να προσφάτη πληροφόρηση επ' αυτών των θεμάτων, για άμεση και σωστή πληροφόρηση των εν Αθήναις Ραϊκωτών και μελών μας.

Στις 2 Ιουλίου 1986 αναπάν-

ψει στο χωράφι που για την τοποθέτηση σωλήνων της συμπληρωματικής ύδρευσης που ανέλαβε, με αποτέλεσμα, να δημιουργηθεί μια ένταση με την Κοινότητα.

Φυσικά η λύση βρέθηκε, γιατί δεν ήταν δυνατόν να εμποδιστεί το ζωτικό αυτό έργο για το χωριό μας, αλλά κλονίστηκε η αλληλοεκτίμηση και αυτό είναι το άσχημο στην προκειμένη περίπτωση.

Καλό είναι να αποφύγονται τέτοιες διενέξεις που φέρνουν οξύτητα και με το διάλογο και την καλή θέληση, να προσπαθούμε να βρούμε τις λύσεις παραμερίζοντας τυχόν προσωπικά θέματα, συμβαλλοντας και αυτόν τον τρόπο θετικά για το καλό του χωριού μας.

Ο ΣΧΟΛΙΑΣΤΗΣ

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΙΕΡΟΜΝΗΜΗΣ

(Συνέχεια από την σελ. 1) Δηλώσεων όχι μόνο της 22ας Ιουλίου, αλλά και άλλων προγενέστερων, καταπιλητρική. Αυτή κοιάζεται για την προκοπή του, αυτή με το δυνατό της χέρι στις δύσκολες στιγμές στηρίζει τη ζωή του. Δε ξεχνά τις ρίζες της μάχεται για τα ιδανικά εκείνα που κληροδότησαν οι πρόγονοί μας για το ωραίο και το υψηλό.

Πάντα δημιουργική και πρωτοτυπία. Προχωρεί μελετημένα και πετυχαίνει, σχεδιάζει και πραγματοποιεί. Και σαν να μεθάει η ίδια με τις αναμφισβήτητες επιτυχίες της, φηλά στοχεύοντας, όλο ψηλά ανεβαίνει, σαν άξιος αθλητής και αγωνιστής πολυπείρους χωρίς σταματημό.

Τρία μεγάλα πούλιαν με ξενητεμένους χωριανούς και δεκάδες ιδιωτικά επιδοτικά από την Αθήνα ακολουθήσαν το δραστήριο Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας στη γενέτειρά, για να παρεννοθούν στις εκδηλώσεις που προετοίμαζαν με μια θαυμαστή συνεργασία τα δύο Συμβούλια της Αδελφότητας και της Κοινότητας.

Πρόκειται για τα μεγάλα της μεγάλης δανειστικής διδωθήρας που ο συγχωριανός Ευρυδίδης Κ. Παπαδόπουλος εις ΜΝΗΜΗΝ του δασκάλου παππού του Ιωάννη Παπακωνσταντίνου. Συνολικά πρόσφερε 516 τόμους βιβλίων σε πλήρη οργάνωση. Η δανειστική διδωθήρη και με άλλες προσφορές ξεκινάει τη λειτουργία της με 750 βιβλία.

Επίσης για τα εγκαινία του ξενοώνα (3 μεγάλα δωμάτια με 10 συνολικά κρεβάτια) που στεγάζεται στο ίδιο μεγάλο και επιβλητικό κτίριο και που συγκεντρώνει όλες τις υπηρεσίες και υποδομές (βιβλιοθήκη - ξενοώνας - ιατρείο - τηλεφωνείο - κοινοτικό γραφείο - ισόγειο μεγάλο κατάστημα - καφεενείο και άλλοι χώροι) και τέλος για την επέκταση της ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗΣ ΕΚΔΑΛΩΣΗ την εθελοντική αιμοδοσία για τα παιδιά της Ηπείρου που πάσχουν από Μεσογειακή Αναιμία.

Στο μεγάλο αυτό πανηγύρι των εκδηλώσεων της 22) 6) 1986, εγκαινία και αιμοδοσίας παρεννοθήσαν ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Γκιλιανός (πρώτος πρόεδρος αίμα) ο Δ) ντής Νομαρχίας Ιωαννίνων κ. Αναστασίου, η κ. Μητσοπού, πρόεδρος του Συλλόγου Αναιμικών παιδιών Ιωαννίνων, πολλοί άλλοι επίσημοι και καλεσμένοι από τα γύρω χωριά και όλο το μεγάλο πλήθος των ξενητεμένων και των μονίμων κατοίκων του χωριού, που κατέβησαν την 10ην πρωινή ώρα της Κυριακής τη μεγάλη και όμορφη πλακόστρωτη αυλή του Κοινοτικού κτιρίου, για να τιμήσουν με την παρουσία τους όλους εκείνους τους επώνυμους και ανώνυμους που συνέβαλαν στην πραγματοποίηση και την ολοκλήρωση αυτού του έργου με δωρεές - εισφορές - χορήγια - προσωπικές εργασίες - υλικά με κάθε είδους και να χειροκροτήσουν ιδιαίτερα την ανθρωπιστική εκδήλωση της αιμοδοσίας, που πρωτοπορήσαν και σ' αυτό τον τομέα η Αδελφότητα Ιεραρχίας με τόσο επιτυχία πραγματοποιήσε.

Πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφορά του αίματος έγινε από τους ταξιθεμένους και μόνιμους κατοίκους του χωριού με πρώτους εθελοντές αιμοδότες τα μέλη του Δ.Σ. της Αδελφότητας και οργανώθηκε από τον Γεωμάχη συγχωριανό ματρός Σπύρο Χ. Μαζιάνη με όλες τις τεχνικές λεπτομέρειες (ειδικό συνεργείο 7 απόμων Νοσοκομείου Ιωαννίνων) με μεγάλη επιτυχία αφού στο μικρό διάστημα εκείνου του πρωινού συγκροτήθηκαν 35 φιάλες αίματος.

Πρωτοφανής και τόσο αποδοτική η συνεργασία Αδελφότητας και Κοινότητας. Στενή - ζεστή και ολόκαρδη. Η συμμετοχή όλων των χωριανών στην κοινή προσπάθεια για την επιτυχία των εκ-

δηλώσεων, αλλά και άλλων προγενέστερων, καταπιλητρική. Μην αναζητήσετε, φίλε αναγνώστη, με λάθος σκεπτικό σε άλλες πηγές το μυστικό της επιτυχίας. Ένα είναι το «μυστικό όπλο» των ξενητεμένων Ιεραρχιωτών της Αδελφότητας, που σημαδεύει άριστα το στόχο της επιτυχίας: ΑΓΑΠΗ — ΣΥΝΟΧΗ — ΕΝΟΤΗΤΑ.

Και μη προσπαθήσεις να φορτώσει την επιτυχία της Αδελφότητας σε πρόσωπα, κόμματα και παρατάξεις. Μεγάλο θάνατο το λάθος σου.

Πολλά μην παρμένεις από το σοφό και τη σοφία του, όταν δεν έχεις οπαδούς και πλήθος να τον ακολουθήσει. Στη συνοχή και στην ενότητα λογάρισε τη δύναμη και δώσε σ' αυτές τον έπαινο. Ας μη τολμήσει ποτέ κανένα Κόμμα να καπελώσει την αλητινότητα της προς την πρόοδο και την επιτυχία. Έξω από τα χρώματα και τις πεποιθήσεις των μελών της εργάζεται, κινείται και πραγματοποιεί η αδελφότητα και γι' αυτό παραδειγματίζεται.

Είνα είναι το χρώμα που της ταυρίζεται. Είναι αυτό που τάχει όλα σε μια ιδανική σύνθεση και αρμονία... το άσπρο φως του ηλίου το λαμπρό.

Κ.Ι.Π.

Οι Κοινοτικές Εκλογές

Όπου γάναι φθάνει η ημερομηνία διεξαγωγής Δημοτικών και Κοινοτικών εκλογών. Γνωστοποιούμε στους αγαπητούς συμπατριώτες μας ότι θα παραμείνουμε εντελώς ουδέτεροι όσον αφορά τις θέσεις και επιδιώξεις των υποψηφίων προέδρων και Κοινοτικών συμβούλων. Όμως οι στήριξης της εφημερίδας είναι στην διάθεση των υποψηφίων. Έτσι σήμερα φιλοξενούμε την γνωστοποίηση του υποψηφίου προέδρου της Κοινότητας Αετοπετρίτης ΠΑΝΤΕΛΗ ΛΑΥΡΕΝΤΖΟΥ με την διευκρίνιση ότι το ίδιο θα πράξουμε για όποιον υποψήφιο θελήσει να καταστήσει γνωστό το πρόγραμμά του μέσω της εφημερίδας μας. Από εμάς δεν θα υπάρξουν σχόλια.

Η Ρ Ο Σ :
ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΑΕΤΟΠΕΤΡΙΤΕΣ

Επειδή θεωρώ καθήκον όλων να ενδιαφέρονται για τις κοινές υποθέσεις γνωστοποιώ ότι και εγώ υπήρξα στην πρώτη γραμμή των προδημάτων της Αετοπετρίτης. Στις προσεχείς κοινοτικές εκλογές κατέρχεται σαν υποψήφιος πρόεδρος της Κοινότητάς μας με φιλοδοξία να προσφέρω με εγώ τις δυνατόειες μου για την προκοπή του χωριού μας. Θεωρώ όλους τους αγαπητούς συγχωριανούς υπακούς και κατάλληλους. Δεν μου αρέσει όμως μόνο η κοινική. Θέλω να αντιμετωπίσω τα προβλήματα του χωριού, που τα γνωρίζω πάρα πολύ καλά, υπεύθυνα. Στο χέρι των συγχωριανών είναι να εντιμούν την θέλησή μου. Εγώ από έποικοδότες πόστο θα προσφέρω ότι μπορώ και δύναμαι για το καλό και την προκοπή της Αετοπετρίτης. Με Αετοπετρίτικους χαιρετισμούς ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΛΑΥΡΕΝΤΖΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Αδελφότητα Δεσποτικού ανιολέποντας στην ενότητα όλων των δυνάμεων και στην πρόοδο του χωριού μας ανακοινώνει ότι στις προσεχείς κοινοτικές εκλογές δεν θα έχει καμία ανάμειξη. Αθήνα 25 Ιουλίου 1986
Για το Δ.Σ.
Ο Πρόεδρος
Νίκος Κακαϊδής
Ο Γενικός Γραμματέας
Χρυσός Καζήρας

Έσείς στείλατε
τή συνδρομή σας;